

مدیرکل ورزش و جوانان استان تهران در گفت و گو با «ایران»:

واگذاری استقلال و پرسپولیس طلایی ترین تصمیم رئیس جمهور شهید بود

دولت مردمی به دنبال مسابقه کلنگ زنی در ورزش ایران نبود

گفت و گو

جواد حسینی - فائزه زمانی

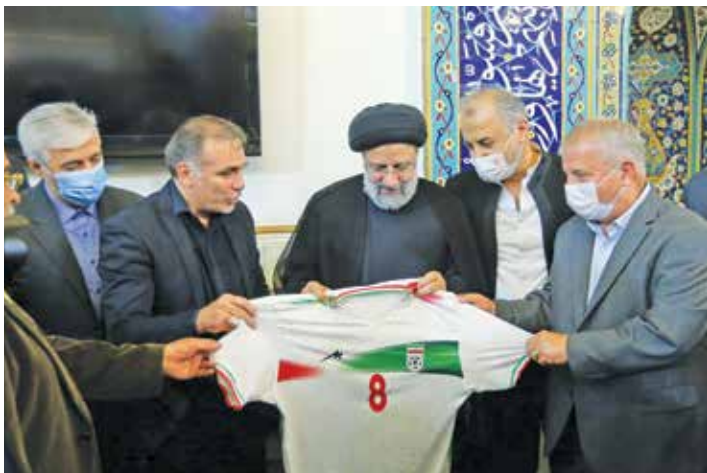
خبرنگار

به بهانه هزار روز خدمت دولت سیزدهم و مرور اقدامات رئیس دولت در حوزه ورزش به سراغ مدیرکل ورزش و جوانان استان تهران رفته‌یم تا در گپ و گفتی صمیمانه با علی جوادی در خصوص نقش رئیس جمهور شهید در حوزه ورزش حرف بزنیم. علی جوادی به عنوان نفر شماره یک ورزش استان تهران به اثرگذاری شهید رئیسی در خلق اتفاقات خوب برای ورزش تهران و کشور اشاره و تأکید کرد آقای رئیس جمهور علاقه‌مندی بسیاری داشت تا مشکلات اهالی ورزش در کمترین زمان ممکن برطرف شود. مرور صحبت‌های ایران ورزشی با علی جوادی در خصوص فعالیت‌های رئیسی دولت سیزدهم می‌تواند برای علاقه‌مندان به حوزه ورزش جالب توجه باشد که در ادامه حاصل این گفت‌وگو را با هم مرور خواهیم کرد.

در دولت سیزدهم چه اتفاق مهمی در ورزش رقم خورد که قبل از این نیاز بود ولی انجام نشده بود؟

متأسفانه عمر دولت سیزدهم با شهادت آیت‌الله رئیسی و هم‌راهانشان به عنوان شهدای خدمت به سرانجام ۴ ساله نرسید. این اتفاق از جهات مختلف قابل تحلیل است؛ دولتی که تمایل به کار و تلاش دارد و می‌خواهد عقب ماندگی‌های پشت میزنشینی را جبران کند، باید در صحنه باشد که ما این موضوع را به خوبی در ورزش استان تهران دیدیم. اگر بخواهیم پروژه‌ها، موضوعات و مسائل ورزش به‌صورت درست، دقیق و سریع شناسایی شود، باید در میدان باشیم. اطلاعات پشت میزی معمولاً با تأخیر و ناقص به دست می‌آید یا اشتباه جمع‌آوری می‌شود ولی شناخت کامل مسائل و چالش‌ها با حضور میدانی محقق می‌شود تا تحلیل مسائل به‌صورت کامل، شفاف و بی‌واسطه و دقیق باشد. همچنین حضور شخص رئیس جمهور یا شخص اول اجرایی کشور در میدان، باعث افزایش انگیزه افراد درگیر در پروژه و سرعت بخشیدن به پایان‌بندی‌ها می‌شود.

پیش از این معمولاً سیاست‌یون نزدیک به رئیس جمهور اقبال این امانتداری را داشتند اما آیت‌الله رئیسی در نشست‌های انتخاباتی خود در واکنش به خواسته‌های قهرمانان و اهالی ورزش اعلام کرده بودند که سکان ورزش را به دست اهلس می‌سپارند که این امانت ابتدا

علی پروین به عنوان یکی از چهره‌های سرشناس فوتبال، پیراهن تیم ملی را به شهید آیت‌الله رئیسی اهدا کرد، رئیس جمهوری که همواره حامی فوتبال و ورزش ایران بود

به دست یکی از قهرمانان ورزشی و بعد از آن به یکی از مدیران ورزشی سپرده شد که این خود نشان‌دهنده صداقت ایشان در عمل به وعده‌هایش بود.

من فکر می‌کنم اتفاقات این ۳ سال نسبت به قبل در ۳ بخش برنامه‌ریزی، نیروی انسانی و زیرساخت‌های ورزشی کاملاً قابل دفاع است. از ابتدای فعالیت ما در دولت سیزدهم حدود ۱۵۰ پروژه باز روی زمین مانده دولت‌های گذشته پیش روی ما قرار داشت که میانگین پیشرفت این ۱۵۰ پروژه قبل از ما ۲۰ تا ۳۰ درصد بود. البته در این میان پروژه‌هایی هم بود که پیشرفت ۷۰ درصد شکل گرفته بود اما بخش عمده‌ای

از این پروژه‌ها گرفتار مسابقه‌ای با عنوان کلنگ‌زنی شده بود تا ما در تهران یا ۱۵۰ پروژه یا نیمه تمام رو به رو باشیم که سابقه بعضی از این پروژه‌ها به سال ۸۲ می‌رسید و تنها فونداسیون آن ریخته شده بود اما بعد از ۱۷-۱۸ سال هنوز به سرانجام نرسیده بود. با این اتفاق حجم قابل توجهی از انرژی ما

کیومرث

هاشمی

در جلسه‌ای

خدا را گواه

گرفت که

اگر خود آیت

الله رئیسی

پشت این

جریان نبود،

خصوصی‌سازی

این دو باشگاه

(استقلال و

پرسپولیس)

به سرانجام

نمی‌رسید و

مثل قبل فقط

وعده‌هایش

داده می‌شد

قبل حدود سالی دو الی سه پروژه بود اما در این دو سال، ۲۷ پروژه ورزشی در تهران افتتاح شده است، یعنی بیشتر از بیست برابر در سال که این آمار نشان‌دهنده یک جهش بزرگ در تکمیل پروژه‌های نیمه تمام است. البته این را هم عرض کنیم که وقتی اداره کل را تحویل گرفتیم ۱۵-۱۴ استخر کلاً تخریب و تعطیل شده بودند و بسیاری از سالن‌های ورزشی از لحاظ کف‌پوش، تجهیزات، تأسیسات و زیرساخت از بین رفته بود که خدا را شکر مجدداً قابل استفاده شد.

نخستین روز که این مسئولیت را برعهده گرفتید تصور می‌کردید یا چنین اتفاقاتی رو به روشدید؟

به هیچ عنوان. ما دو موضوع مهم در زمینه اماکن ورزشی داشتیم؛ اماکن ورزشی که قبلاً به بهره‌برداری رسیده و در اختیار اداره کل بوده و گزینه دوم، پروژه‌های تعریف شده که روی زمین مانده بود و باید تکمیل می‌شد. در رابطه با مورد دوم ۱۵۰ پروژه را به مرحله نهایی رساندیم اما یک سری اماکن ورزشی فعال وجود داشت که بسیاری از آنها تعطیل و تخریب شده یا حتی مورد سرقت قرار گرفته بود. یعنی استخری داشتیم که ۵ سال تعطیل بوده وقتی وارد آن شهرستان می‌شدیم، مردم می‌گفتند ۲ استخر بیشتر نداریم که یکی از آنها هم تعطیل شده است. بسیاری از استخرهای تعطیل شده در همان سال اول افتتاح شد که هیچ اعتباری هم برای تکمیل و تجهیز آنها نداشتیم اما با پیگیری‌ها اعتبار آن تأمین شد و چیزی حدود ۱۰۰ میلیارد تومان هزینه برد. مکان ورزشی امانت بیت‌المال بوده و باید درست نگهداری شود. وقتی استان تهران خود به خود با کمبود اماکن ورزشی روبه‌رو است و عنوان آخرین استان در سرانه ورزشی کشور را دارد، حداقل یکی از سیاست‌های اصلی نگهداری آنچه داریم، است. اما دیدیم بخشی از آن چیزی هم که وجود داشت تخریب شده و از گردونه خدمت‌رسانی به مردم چه در بحث ورزشی و چه در بحث فرهنگی خارج شده بود.

۱۵۰

پروژه

از ابتدای

فعالیت در

دولت سیزدهم

حدود ۱۵۰ پروژه

باز روی زمین

مانده دولت

های گذشته

پیش روی ما

قرار داشت

که میانگین

پیشرفت این

۱۵۰ پروژه قبل

از ما ۲۰ تا ۳۰ درصد

بود

+

در چنین شرایطی معمولاً مدیران برای عبور از این مقطع پراسترس ترجیح می‌دهند به سراغ گزینه‌های ساده‌تر بروند. اداره کل استان تهران با وجود فشارها، یک پروژه جدید در این دولت تعریف نکرد. میانگین افتتاح پروژه‌های ورزشی دولت

یکی از اولویت‌های دولت این بود که اگر هزار تومان در ورزش سرمایه‌گذاری کنیم، حداقل ۱۰۰ هزار تومان در سرانه درمیان صرفه‌جویی می‌شود. پول‌هایی که صرف موضوع درمان می‌کنیم به خاطر قصورهایی است که در بحث ورزش انجام شده است. متأسفانه فرهنگ مبتنی بر ورزش را توسعه ندادیم و مردم با عادت‌های اشتباه زندگی می‌کنند که همین باعث می‌شود در سنین بالای ۶۰-۵۰ سال با انواع و اقسام عارضه‌ها مواجه شوند.

خودتان هم اشاره کردید که کاهش هزینه‌های ورزشی برای استفاده عموم مردم از ورزش، جزوسایات‌های دولت سیزدهم بوده است. شاید فرد به راحتی حاضر به پرداخت هزینه برای خرجه غذایی و پوشاک باشد ولی وقتی نوبت به ورزش می‌رسد، پایین‌ترین هزینه‌ها را در نظر می‌گیرند. برای کاهش نرخ ورزش همگانی در مناطق برخوردار و غیربرخوردار چه اقداماتی صورت گرفت؟

ما برای موضوعات ورزش تهران نیاز به درآمدهای ورزشی داریم که خرج سرمایه‌گذاری در توسعه ورزش کنیم، اما برای اینکه هزینه‌های ورزش را کاهش دهیم، همه اماکن ورزشی را در مزایده قرار ندادیم، در صورتی که این موضوع

عارضه‌هایی داشت. باوجود اینکه به هزینه‌های واگذاری اماکن ورزشی نیاز داشتیم اما حدود ۱۰۰ مکان ورزشی را برای اولین بار از مزایده خارج کردیم و تمام اماکن ورزشی روستایی را به‌صورت رایگان اهدا کردیم. حدود یک سوم یعنی قریب به ۳۰ درصد اماکن ورزشی را در مناطق کم‌برخوردار به‌صورت رایگان در اختیار دهیاری‌ها قرار دادیم که این حجم از واگذاری‌ها بی‌سابقه بود.

در مناطق حاشیه‌نشین چطور؟

در مناطق حاشیه‌نشین هم همین طور بوده است. مثلاً شهرستان بهارستان یکی از شهرستان‌های کم‌برخوردار بود که اماکن ورزشی را در اختیار این شهرستان گذاشتیم.

یکی از شانس‌های بزرگی که ورزش ایران حداقل در دولت سیزدهم از آن برخوردار شد، داشتن رئیس جمهور پیگیر در زمینه مسائل ورزشی از جمله معیشت، مسکن و اتفاقات پیرامون حوزه ورزش و قهرمانان بود.

در ادوار مختلف هیچ رئیس جمهوری در وزارت ورزش حاضر نشده بود اما آیت‌الله رئیسی حضور پیدا کردند و در جلسه‌ای ۲ ساعته طرح آمایش ورزش را مطرح کردند.

رفتار رئیس جمهور با ورزشکاران یک اتفاق ویژه برای جامعه ورزش بود. برخورد رؤسای جمهور قبلی با رفتار آیت‌الله رئیسی سنجیده می‌شود و می‌بینیم که در کمتر از یک سال، دو بار مراسم تجلیل از قهرمانان برگزار شد، همچنین حضورشان در وزارت ورزش که قبل از این بی‌سابقه بود. ایشان ابتدا یک بازدید از خود وزارت ورزش داشتند و بعد از دیدار و گفت‌وگو با کارکنان وزارت، طی یک جلسه‌ای چند ساعته جمیع نظام مسائل ورزش را بررسی کرده و جلسه‌ای آنلاین را با مدیران کل در شورای عالی ورزش برگزار کردند که همه نشان‌دهنده اهتمام ویژه ایشان به ورزش بود. از این به بعد هرگزیزی که به‌عنوان رئیس جمهور منتخب مردم انتخاب می‌شود، این رفتار رئیس جمهور شهید را باید سرلوحه خود قرار دهد که چنین نگاه ویژه‌ای به ورزش داشته‌اند. ایشان حتی در ادبیات خود اعلام کرده بودند که ورزشکاران از اقشار مختلف جامعه هستند و باید توجه ویژه‌ای به آنها بشود که این صحبت‌ها باعث خوشحالی تمامی افراد در بدنه ورزش شد.

وقتی رهبر معظم انقلاب فرمودند که ایران قوی، ورزش قوی می‌خواهد، مجمو عه حمایت‌های دست‌گه‌های ناظر را فراخوانند تا بتوانند این دستور را محقق بکنند. این چنین رفتاری خیلی انگیزه و تحرک به جامعه ورزش داد. ایشان به‌صورت ویژه پیگیر موضوع اشتغال و مسکن ورزشکاران و

حتی ازدواج جوانان بودند که بدنه وزارت ورزش را بسیار خوشحال و امیدوار کرد.

۲۳ دهه قبل بحث خصوصی‌سازی باشگاه‌های استقلال و پرسپولیس به‌عنوان سرمایه‌های استان تهران مطرح شده بود اما اتفاقی نشیفت تا اینکه در دولت سیزدهم گور خصوصی‌سازی این دو باشگاه هم با پیگیری ویژه رئیس جمهور به سرانجام رسید. این اتفاق را چطور می‌بینید؟

وعده خصوصی‌سازی این دو باشگاه از دولت ششم شروع شد و پرونده‌اش تا دولت سیزدهم چرخید و جلو آمد. در هیچ کدام از نشست‌ها و مناظره‌های انتخاباتی ندیده بودم که این موضوع جزو وعده‌های دولت سیزدهم باشد اما چون از خواسته‌های جامعه فوتبال‌دوست کشور بود، بررسی شد و هاشمی در جلسه‌ای خدا را گواه گرفت که اگر خود آیت‌الله رئیسی پشت این جریان نبود، خصوصی‌سازی این دو باشگاه به سرانجام نمی‌رسید و مثل قبل فقط وعده‌هایش داده می‌شد. واگذاری سهام این دو باشگاه واقعاً کار بسیار بزرگی بود.

از این واگذاری می‌شود به‌عنوان

طلایی‌ترین میراث دولت سیزدهم نام برد؟ دولت حتماً طلایی‌ترین است. وقتی ۶ دولت نمی‌توانند این کار را انجام بدهند، پس با یک ابرپروژه در حوزه ورزش روبه‌رو هستیم. در موضوع نظام ورزش کشور وقتی موضوعی حدوداً بیست و اندی سال روی زمین می‌ماند و در دولت سیزدهم کمتر از یکی، دو سال اتفاق می‌افتد، به نظر من می‌شود از آن به‌عنوان یکی از طلایی‌ترین دستاوردهای این دولت نام برد. نه فقط ۸۰ میلیون ایرانی که بسیاری از ایرانیان مقیم خارج هم منتظر این اتفاق بودند که در دولت سیزدهم با حمایت‌ها و پیگیری‌های شخص آیت‌الله رئیسی اتفاق افتاد.

ایجاد زیرساخت‌ها نیاز بسیار ضروری و مهم در استان تهران است که مورد توجه بسیاری از منتقدان، کارشناسان و اهالی ورزش قرار گرفت. ما با مجموعه‌ای بی‌ساخت‌خورده و فرسوده به نام استاد یوم آزادی روبه‌رو هستیم که همه اتفاقات و رویدادهای مهم تا به امروز در این ورزشگاه برگزار شده است. یکی از اتفاقاتی که شخص شما با پیگیری‌های خاص از طریق وزارت ورزش و شرکت توسعه و تجهیز به آن پرداختید، بازسازی ورزشگاه تختی است. این اتفاق بدون حمایت دولت، شدنی بود؟

اگر بخش نظام قوانین ما حمایت از بخش خصوصی را نه در گفتار که در قوانین عملی کند، بسیاری از اماکن ورزشی ما به سرعت احیا و فعال خواهد شد. متأسفانه موانع قانونی وجود دارد و باید از یکی از واحدهای حوزه کارشناسی کلابه کنیم که حدود ۷ ماه طول کشید تا پاسخ بدهند. ما برای ورزشگاه تختی سرمایه‌گذار پیدا کردیم و تصمیم داشتیم این ورزشگاه را به یک پکیج تقریبی، ورزشی، قهرمانی و خانوادگی تبدیل کنیم، یعنی هر زمان که می‌خواهیم

